

Referat: Faraonul Tutmes al III-lea

Pana in ziua in care a devenit major si inca mult dupa aceea, i-a fost dat sa indure cea mai mare umilinta a vietii sale; el, Tutmes al III-lea, unicul fiu natural al gloriosului sau tata, Tutmes al II-lea, sa fie silit sa asiste, ori de cate ori se afla la Theba, la protocolul faraonic, pe care stralucita curte egipteană, pe burta si sarutand pamantul, il acorda altcuiva, unei femei care a avut indrazneala sa adopte toate insemnele faraonice: insigne, costumul si chiar barba (!).

Hatshepsut, caci despre ea este vorba, era, din 1491 i.e.n. (alte cronologii: 1505 i.e.n.), data mortii sotului ei, Tutmes al II-lea, regenta a Egiptului, iar, la majoratul lui Tutmes al III-lea, fiul sotului ei si a uneia din sotiile secundare, sprijinindu-se pe favoritul ei, arhitectul Senenmut (constructorul celebrului templu in terase al suveranei sale, de la Deir-al-Bahri), precum si pe marele preot al zeului Amon, seful clerului theban, Ilopuseneb, uzurpa si formal puterea.

Pana la moartea acesteia (la 1468 i.e.n., alte cronologii: 1483 i.e.n.) Tutmes al III-lea ramase un curtean oarecare, supavegheat cu multa strictete de politia secreta faraonica, dirijata de Ilopuseneb. De fapt toti inaintasii sai, in afara de Amenhotep I, avusesera dificultati cu privire la succesiune. Cand, in 1468 i.e.n., Hatshepsut moare, Tutmes al III-lea se razbuna martelând toate inscriptiile cu numele acesteia; este cauza pentru care domnia lui Tutmes al III-lea este considerata de unii ca intinzandu-se aproape 55 de ani (intre 1491 - 1436 i.e.n.). Efectiv, insa, Tutmes al III-lea a domnit numai 32 de ani.

Cand a preluat Insemnele faraonice, Egiptul avea, cel putin la exterior, pozitii slabite. inaintasii sai, Amenhotep I, mai ales Tutmes I (1516-1504 i.e.n.) si, apoi, Tutmes al II-lea, impusesera in constiinta Orientului antic un Egipt puternic, expansionist, care, la moartea lui Tutmes al II-lea, se intindea in sud pana la cataracta a III- a a Nilului, stapanea aproape intreaga Palestina, Fenicia, parte din Siria si-si disputa Siria Superioara cu regatul Mitanni.

Hatshepsut, femeia-faraon, lipsita de calitati militare, nu reuseste decat sa obtina, pe cale pasnica, o oarecare dominatie asupra Tarii Punt (favorizata de comunicatiile usoare, prin canalul ce unea Nilul cu Marea Rosie, construit de inaintasii ei); ceea ce nu putea inlocui, in constiinta egiptenilor, pierderea Palestinei si Siriei. Chiar dupa primul sau an de domnie efectiva, Tutmes al III-lea deschide ostilitatile militare in Asia Occidentala. Dispunea de o armata bine antrenata care, datorita contactului cu hicsosii, isi imbunatatise armamentul si structura. Aparuse, alaturi de. vechea si eficienta infanterie egipteană, de temuta marina de razboi a faraonului, o noua arma, carele de lupta (cavaleria inca nu era folosita ca arma).

Armata fusese structurata in unitati si subunitati militare si chiar armele erau diferite pe specialitati. (Infanteria, de pilda, era impartita in trupe de arcasi si de seutieri-lancieri de asediu.) Armamentul era mult imbunatatit: arcuri perfectionate, cu bataie lunga si ochire sigura, spade scurte si spade lungi, spade in forma de seceră, cuirase, scuturi individuale si scutul mare mobil de doi, lanci lungi si, mai ales, celebrul car de lupta hicsos, pe doua roti, o arma extrem de mobila

pentru acea vreme, de o mare forta de izbire. Trupele de ostasi straini devenisera o prezenta masiva si obisnuita in oastea egipteana, chiar in garda faraonului, iar ostasii de alta natie (etiopieni, libieni, sirieni), in general componentii trupelor de elita, se bucurau din punct de vedere juridic de asimilare cu egiptenii, putand detine sclavi si proprietati in Egipt.